

megen Velsignelse. Det er derom, at Uenigheden er.

Jeg maa endelig sige til den højtærede Minister, at Forholdet overfor dette Lovforslag er dette, at det af den højtærede Minister fremsatte Lovforslag havde stor Tilslutning i det andet Ting, en saa stor Tilslutning, at den højtærede Minister maatte vide, at det vilde blive en Rosen-dans at føre Forslaget gennem Rigsdagen. Ikke desto mindre laante den højtærede Minister Øre til Ønsker fra socialdemokratisk Side, hvis Opfyldelse han maatte vide vilde støde paa de største Vanskeligheder og berede Lovforslaget den mest besværlige Gang gennem den samlede Rigsdag. Naar den højtærede Minister i Forbindelse med det radikale Venstres Ordfører her i Salen mener, at Loven har haft Betydning for ikke faa Skatteydere rundt om i Landet, saa vilde jo denne Betydning kunne reddes ogsaa over i Skatteaaret 1918—19 netop ved Lovforslaget i den Skikkelse, hvori den højtærede Minister har forelagt det. Hvis Loven har kunnet have Betydning for mange smaa Skatteydere i det Skatteaar, der nu er svundet, saa maatte den jo ogsaa kunne faa Betydning i det Skatteaar, vi nu er inde i, og det maatte da have været tilstrækkeligt for den højtærede Minister at faa sit Lovforslag gennemført i den Form, i hvilken han vidste, det kunde gennemføres, og i hvilken han selv oprindeligt havde forelagt det. Jeg staar her i Virkeligheden som en Støtte for den højtærede Minister til Gennemførelse af det af ham oprindelig fremsatte Lovforslag, og jeg deler ganske den højtærede Ministers Betragtning, at det for adskillige smaa Skatteydere har været af Betydning, at vi havde Loven. Men jeg tror — og det er det, jeg har sagt om denne Sag — fremdeles ikke, at de Beløb, der har været Tale om at eftergive i Henhold til Loven, har været af en saadan Størrelse, at de har kunnet spille nogen som helst Rolle for Kommunernes Økonomi. Det har de ikke kunnet, fordi alle rimelige Hensyn til de Personer, som Talen her er om, i Virkeligheden er tagne, da Ligningen blev lagt, fordi de Forhold, der krævede Hensyntagen, var vel kendte. De er jo desværre ikke af ny Dato, og de samme Forhold er til Dels til Stede endnu, og til at imødegaa dem tror jeg, som sagt, at Lovforslagets § 1 vil være fuldt ud tilstrækkelig. Men Sagen vil vi, som sagt, kunne overveje i et Udvalg, og skulde den højtærede Minister dør kunne pege paa Veje, som ikke fører udenom den nuværende kommunale Skattelovgivnings Reg-

ler, saa er det klart, at vi ogsaa er villige til at tage saadanne Forslag under Overvejelse.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg troede i det ærede Medlems (Kragh) Udtalelser forrige Gang at høre en Antydning af, at det ærede Medlem var villig til at lade Indtægtstabet dække af næste Aars Dyrctidsskat. Jeg har maaske misforstaaet det ærede Medlem — hvad jeg meget skulde beklage —, thi det, som det ærede Medlem nu hævdede, var jo, at Indtægtstabet absolut skulde dækkes ogsaa af de mindste Skatteydere til næste Aar i Stedet for, at man ved at føre det ind under Dyrctidsskattens Regler vilde gøre det muligt at fritage de mindste Skatteydere for at deltage i denne Beskatning. Jeg forstaaer ikke, hvorfor det ærede Medlem absolut vil have, at smaa Skatteindtægter paa 1 000—1 200—1 400 Kr. næste Aar skal besværes med denne Udgift. Men det er jo muligt, at jeg alligevel har Ret i, at det ærede Medlem kun ikke vil have Indtægtstabet ind under Dyrctidsskatten for indeværende Aar, men at han vil lægge det paa næste Aars Dyrctidsskat. Dette vilde for mig ikke være saa afgørende. Det, som jeg tror er det rigtige, er, at man giver Adgang til at faa Indtægtstabet dækket efter Dyrctidsskattens Regler, hvilket vil sige, at de mindre Indtægter ikke bebyrdes med denne Udgift.

Formanden: Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Kragh: Jeg maa sige til den højtærede Minister, at jeg har ikke talt om næste Aars Dyrctidsskat. Jeg har paa dette Punkt villet følge de Betragtninger, som den højtærede Minister gjorde sig til Talsmand for, da vi behandlede Dyrctidsløven i Slutningen af sidste ordinære Samling, ikke at blande denne Skatteeftergivelse sammen med Dyrctidsforanstaltningerne. Mod dette værgede den højtærede Minister sig som en Løve i Marts Maaned i Aar. Jeg har ikke ønsket at optage Debatten derom med den højtærede Minister, vi har en Gang for alle ved den Form, som vi i Vinter gav Loven, taget Indtægtstabet bort fra Dyrctidslovgivningens Omraade, og jeg nærer ikke noget som helst Ønske om, at det skal føres ind derunder igen. Altsaa, det, jeg har talt om, er Paaligningen af det eftergivne Skattebeløb paa alle skatteydende Borgere i Kommunerne i Henhold til den bestaaende kommunale Skattelovgivning, og det